

ELS NENS PREMATURS I/O DE BAIX PES AL NÈIXER TENEN MAJOR RISC DE PROBLEMES D'APRENTATGE

Es considera que un recent nascut és de termini, quan ha hagut una gestació de més de 27 setmanes i menys de 42 setmanes de duració. Per tant, per definició, tots els nadons que hagin tingut un gestació inferior a 37 setmanes seran pre-terminis, mentre que els nascuts passades les 42 setmanes seran pos-terminis.

En canvi, independentment de l'edat gestacional que tingui el recent nascut, si el seu pes al néixer és inferior a 2500 grams es considera que té un "baix pes".

Aquests nens prematurs o amb baix pes al néixer, són considerats recent nascuts de "risc biològic", ja que tenen més possibilitats de tenir complicacions mèdiques minusvalies com a conseqüència de les circumstàncies maternes, obstètriques i/o neonatals a les quals es van exposar. I, quan menor sigui l'edat gestacional i el pes al néixer, major serà el risc de complicacions a curt, mitja i llarg termini.

En canvi, els símptomes no sempre són de presentació immediata, de vegades triguen anys en presentar-se; com és el cas de les alteracions cognitives, conductuals, psicomotores i perceptives. Malauradament, és molt habitual que aquest tipus de manifestacions passin desapercibudes en la clínica pediàtrica habitual, ja que al no resultar essencials per al procés de supervivència del nen no reben una atenció adequada (malgrat l'important impacte que pot tenir en el desenvolupament acadèmic, socioemocional i personal d'aquesta persona).

No obstant, les seqüeles neuropsicològiques dels nens prematurs i amb baix pes al néixer han estat àmpliament estudiades al nostre país per diversos autors. Es coneix

que si bé el coeficient intel·lectual dels prematurs sol trobar-se dintre de la normalitat, aquest sol ser inferior en relació amb nens nascuts a termini, amb una disminució d'entre 7 i 15 punts (és a dir, no desenvolupen tot el potencial intel·lectual esperable). Quan els nens amb molt baix pes al néixer (menor a 1000 grams) arriben a l'edat escolar, habitualment no s'equiparen amb els seus companys, poguent presentar dificultats amb el processament verbal, visió espacial i fonològic.

Per l'altra part, els trastorns de l'aprenentatge també són molt més freqüents entre la població de nens pre-termini, amb un risc que assoleix el 30% dels casos davant d'un 10-15% de la població escolar general. A més, s'estima que als 6 anys, entre un 30-40% dels nens que van ser prematurs presenten un increment considerable de trastorns del llenguatge, memòria i visió percepció; que sumat als trastorns específics de l'aprenentatge dificulten un correcte desenvolupament acadèmic, i augmenten el risc de fracàs escolar d'aquests nens. I no hem d'oblidar que la prematuritat i el baix pes al néixer també són factors de risc biològics coneguts que incrementen el risc de desenvolupar un trastorn per dèficit d'atenció i hiperactivitat (TDAH).

Lamentablement, els programes d'atenció i seguiment d'aquesta població de nens prematurs i/o baix pes al néixer no solen continuar fins l'adolescència, com seria esperable. Inclús, en molts casos ni tant sols s'arriba a la primària amb un estudi neuropsicològic complet que permeti conèixer el perfil d'habilitats i dificultats cognitiu-conductuals de cada cas particular, per a poder elaborar un abordatge psicopedagògic adaptat a les seves necessitats. Per tant, en el nostre medi, existeix una "esquerda" en l'atenció especialitzada d'aquests nens, que junt al desconeixement generalitzat que existeix de la problemàtica que pateixen, promouen indirectament el fracàs escolar i actuen en detreniment del correcte desenvolupament socioemocional d'aquesta població de nens i adolescents que un cop van ser prematurs ...

Dra. María Eugenia Russi

Neuropediatra